

[מגילה יז א], משום שלפי רצונו היה דין שעדיין חסר לו בלמוד, שכן עשה כדי שלומד תורה ואח"כ גושא אשה, אך היה לומד אצל אביו והיומצוין לו לילך לבן אחר י"ד שנים, אבל מכיוון שהוחדר לברוח מעשו צוותה לו אמרו שלא יבוא אלא אשה מבנות לבן, וכן אמר לו יצחק אז וידעו שישתחה אצל עבר. אך מה שהוחדר לומר [שם] שמנני למד תורה לא נענש, אף שלפ"ז הרי היה זה רצון יצחק ורבkat. הוא משום דגם על הי"ד שנים בבית לבן היה בזכאים ומ"מ נענש מטעם שכיוון שנשתחה עוד שש שנים נענש ממילא גם על הראשונים, משום שאולי גם ללא ציווי היה שווה כמו שיש שנים האחרונים שנשתחה לצורך ללא ציווים, ומ"מ על י"ד דבבית עבר לא נענש בוכות התורה.

וישמעע יצחק אל אביו ולא אמרו וילך פדנה ארם וירא עשו כי רעות בנות כנען וגוי [כח ז]. מה שנאמר גם מה שיעקב שמע אל אביו ואמו וילך פדנה ארם, דמשמע דמשו"כ החלטת עשו כי רעות בנות כנען בעיני אביו, ולכן וילך ויקח את בת ישמעאל, וצריך להבין למה לא הספיק לעשו בשםינו הצעוי שצוה אביו ליעקב. ונראה משום דציווי ללא קיום לא סגי, שהיה יכול להטעות עצמו שאין הצעוי חוק, שהיה אפשר לפניו רק בדרך עצה טובה, או שאין קפidea כ"כקיימים ציווי אב, ולא היה רואה עדין שהן רעות, ולכן רק משום שאחורי הצעוי עשה כן יצחק, ידע שהן רעות בעיני אביו. ומה הכרת שהמלמד צריך להיות ירא שמים וזהיר במצוות, ולא יועיל מה שילמדנו התורה אם בעצמו אינו זהיר כ"כ.

בעצמו אינו יכול לבקר ולמה הוצרך לברכות יצחק שצוה בנבואה לרבקה שתשליח את יעקב באופן זה להתברך. וגם צריך להבין מ"ט לא גיליה הקב"ה ליצחק מהותו של עשו, דהא מה"ט שהקב"ה לא גיליה לא גילתמה רבקה, בידעה שלגביא א"צ לגלות, כי אם רוצחה הש"ית שידעו יודיענו בעצמו. ונראה פשוט כי ודאי יצחק לא היה ירא שעשו יתברך, דודאי הש"ית מתברך מיצחק, והטעם שהוחדר יצחק לברכת יצחק דוקא, כי לזכות לברכות הש"ית היו צרייכים לזכות גדול להשפעת ברכה, כי רק ע"י זכויות יזכה להseg הברכה, כי אצל הקב"ה אף שהוא מדור החסיד אבל ישנים הרבה מקטרגים, אבל כשייצחק ברך שהיה לישראל שפע ברכה הרי כל ישראל בזה בחזקה מצד הבתחת הש"ית קיבל ברכת יצחק, ואף אמר ויתן לך האלקים בדין, הוא כדי מוציא מתחבירו שהקב"ה נחשב מוציא מהברכה, ולכן צריך חוב גדול, שהוא לא מצוי כ"כ, ואף אם מלאך מליץ אחד מנין אלף סגי, והוא מעלה ברכת יצחק, ולכן אם היה יצחק יודע שمبرך את יצחק היה מברכו בעניינים רוחניים, והקב"ה רצה שיברך גם בGESMO, לכן לא גילחו הקב"ה מרשותו של עשו עד אחר שנתרברך יצחק, ורק עתה גילחו כאמור בראש"י שגיהנום בא עם עשו, כי יותר אין צורך להסתיר מיצחק.

קולם לך פדנה ארם וגוי וכח לך משם אשה וגוי [כח ב]. לכארה מדוע לא ציוו ליעקב ליקח אשה עד אחר מעשה דעשו רוצה להרגו. ונראה דבעצם היה יצחק עוד רוצה ללמידה, וכדוחזינן שהלך ללמידה עוד י"ד שנה אצל עבר

1234567 Ach"ch שגיהנום